

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТИКЪ

излиза

за сега три пъти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Годишна цѣна на „Държавенъ ВѢстникъ“
за въ Княжеството е 16 л. за повънъ съ прибавление на пощенските разноски.

ГОД. V.

СОФИЯ, събота 12 мартъ 1883 год.

БРОЙ 28.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

По Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

№ 176.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля
Князъ на България,

По предложението на Нашътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 8 мартъ 1883 год. подъ №. 1373,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да назначимъ началника на стопанското отдѣление при Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла Стояна Петкова за главенъ секретаръ при ежщото Министерство, на място вакантно.

II. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 9 мартъ 1883 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ: Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла:
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

УКАЗЪ

№ 178.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля,
Князъ на България,

По предложението на Нашътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 8 мартъ 1883 год. подъ №. 1375, и съгласно съ мнѣнието на Държавний Съвѣтъ.

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се отцѣпятъ отъ Шумненската околия с. с. Горни и Долни Иджаръ и да се присъединятъ къмъ Прѣславската.

II. Да се отцѣпятъ отъ Орханийската околия с. с. Люти-Долъ и Синьо-Бърдо и да се присъединятъ къмъ Вратчанска.

III. Да се отцѣпи отъ Бѣленската околия с. Червенъ и да се присъедини къмъ Русенската.

IV. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 8 мартъ 1883 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ: Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща
за 1 редъ въ стълбецъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ стот. 30.

Писма за абонаменти и публикации
и всичко що се отнася до Държавенъ ВѢстникъ се испраща до Администрацията му.

Съ указъ подъ №. 164 отъ 7 мартъ т. г. назначава се Георгия Георговъ за секретаръ при Министерски Съвѣтъ на място вакантно.

Съ указъ подъ №. 170 отъ 9 мартъ т. г. назначава се Ж. Радевъ на вакантната длъжност ординаторъ при Варненската I-во класна болница.

ПРИКАЗЪ

№ 15.

На 17 Февруарий т. г. Разградски окръженъ управител К. Теодоровъ оставилъ повъренното си окръжение и заминалъ за Русе, безъ да иска разрешение, както е твърдѣ ясно и опредѣлено казано въ чл. 6 отъ „законътъ за окръжните управители“ и чл. 14 отъ „законътъ за чиновниците.“ Като поискахъ отъ поменжтий управител обяснение за тази негова незаконна постъпка, той съ рапортъ отъ 2 того подъ №. 964 даде съвършено неумѣстни оправдания, които още повече увеличаватъ вината му. Всѣдствие на това и възъ основание на чл. 48 отъ „законътъ за чиновниците“ правя на Разградски окръженъ управител Теодорова строго мърzenie.

София, 9 мартъ 1883 год.

Подписалъ: Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

№ 140.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля
Князъ на България,

По предложението на Нашътъ Министръ на Финанситѣ, представено Намъ съ докладътъ му отъ 24 февруари подъ №. 3391 и съгласно съ мнѣнието на Държавний Съвѣтъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАВЯВАМЕ:

I. Да се узакони проекта за поемните условия за отдаване експлоатацията на рудниците въ Княжеството.

II. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 26 февруари 1883 год.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 3391.

Господарю!

Честь имамъ най-смилено да доложж на Ваше Височество да благоволи да разрѣши съ пидписванието на приложени тукъ уѣзъ, да узакони изработени отъ менъ и преглѣдани отъ Държавний Съвѣтъ проектъ, който ще служи за образецъ за поемните условия по отдаванието експлоатацията на рудниците въ Княжеството на частни предприемаче.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ служител и вѣренъ подданникъ.

София, 24 февруари 1883 година.

Подпісалъ:

Министръ на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.

ПРОЕКТЪ

на поемните условия за отдавание експлоатацията на рудницата за камънните вѣглища въ
принадлежаща на Бѣлгарското Княжество.

Чл. I. Експлоатацията на рудницата при село
въ окрѫжение съ пространство отъ и на която предѣлътъ еж означени въ тукъ приложени планъ, се отдава на откупъ (концесия) за год. именно отъ до

Чл. 2. Откупникътъ трѣбва да избере мѣстожителството си въ градъ

Чл. 3. Отъ означения по-горѣ день, откупникътъ ще приеме рудницата заедно съ сѫществуващи около нея здания и мѣста, които принадлежатъ на правителството.

При това ще се направи описание на всичките движими и недвижими предмети, принадлежащи на рудницата, който ще се приложи при настоящите поемни условия. Слѣдъ сключванието търговетѣ, единъ преписъ отъ този описание ще се предаде на откупника, а другия ще остане въ Финансовото Министерство.

Откупникътъ е длѣженъ да поеме всичките принадлежащи на рудницата предмети, като сѣчива, орѣдия, ламби, готовъ материалъ, вѣглища и пр. тѣй както е показано въ описа за лева, които той ще заплати преди приеманието рудницата.

Чл. 4. Слѣдъ истичанието на контракта, рудницата заедно съ другите отадени въ наемъ имущества се повръщатъ на правителството. Послѣдните се предаватъ съгласно съ описа и въ състояние въ каквото сѫ били при приеманието имъ.

Материалитѣ, сѣчивата и всички движими предмети, които откупникътъ е купилъ, оставатъ негова собственность.

Всичко, щото откупникътъ е направилъ вѣтрѣ въ рудницата, като гири, галерии, подпорки, отъ дѣски, отъ гряди и пр. остава обаче принадлежност на правителството.

Чл. 5. Въ случай, че откупникътъ има нужда отъ мѣсто било за да направи нѣкой нуждни постройки за разработванието рудницата, било за да улесни изважданието вѣглищата или принасянието имъ, той се отнася за тѣхъ къмъ Министерството на Финанситѣ, което му ги дава, ако намѣри просбата му умѣстна. Ако исканитѣ мѣста принадлежатъ на частни лица, правителството ги отчуждава за общественна полза за своя смѣтка.

Ако откупникътъ пожелае да основе нѣкой икономиченъ начинъ за пренасяне вѣглищата, правителството ще му даде по държавните пѣтища всичките улеснения, които то има или може да земе за общественна полза.

Въ случай на основанието на транвой или малъкъ желѣзенъ путь до рудницата при равни условия, предпочтение ще се даде на откупника на рудницата.

Чл. 6. Откупникътъ ще плаща на правителството за всѣки тонъ камънни вѣглища, които извади отъ рудницата, едно право по таксата, която ще опредѣли на търга.

Това право се плаща на края на всѣко тримѣсечие.

Откупникътъ е длѣженъ да държи редовно една книга дневникъ за записване качеството, стойността и количеството на камънните вѣглища, които вади всѣки

день отъ рудницата, както и персонала, който употребява на работата. Въ края на всѣко тримѣсечие откупникътъ испроважда въ Министерството на Финанситѣ едно точно извлѣчение отъ тоя дневникъ, съгласно съ образеца, който ще се даде.

Министрътъ на Финанситѣ има право, когато иска, да испраща контролери за да провѣряватъ изваденото количество вѣглища и откупникътъ е длѣженъ да имъ дава всяко улеснение.

Въ случай на доказана измама въ дневника или въ извлѣчението отъ него, Министрътъ на Финанситѣ има право да налага на откупника глоба отъ . . . до . . . която се удвоюва при всѣко повторение. Въ сѫщото врѣме откупникътъ заплаща и суммитѣ, които той би скрилъ чрѣзъ измамата си.

Чл. 7. Откупникътъ е длѣженъ да дава камъни вѣглища:

I. На правителството за учрежденията и за войската;
II. На фабриканитѣ, които поискатъ вѣглища за тѣхната индустрия; и

III. На населението въобще и най-вече на жителите отъ (София) и на околните села съ цѣна не по-висока отъ цѣната, която се опредѣли на търга за всѣки отъ трите тия случая отдельно.

Откупникътъ е длѣженъ всѣкога да има въ г. . . . (София) поне една магазина въ запаза съ камъни вѣглища за проданъ по дребно.

Чл. 8. Откупникътъ е длѣженъ да води работите си тѣй щото да отговаря на нуждите на куповачите, безъ да туря въ опасностъ сѫществуванието на рудницата и на работниците, нито да поврѣждатъ жилищата, пѣтищата, потоци и другите полезни води на повърхността на рудницата.

За достигане това откупникътъ ще се съобразява, до гдѣто правителството издаде пелицѣйски правила за рудниците, съ следующите правила.

а) да поврѣрява работата въ рудницата на лица, които притежаватъ свидѣтелства за способностъ, сѫщо да внимава щото близния надзоръ надъ работниците да се изврѣша отъ лица, които сѫ опитни въ дѣлото;

б) да се старае щото работата да се съдѣда рѣдовно и да не се замѣдлява или прѣкъсва;

в) да загражда опасните трапици и гири, както и мѣстата, дѣто земята се рони, за да се предупрѣждаватъ опасностите, които могатъ да се случатъ на хората или добичетата;

г) работите подъ открито небе да изврѣша тѣй щото материалитѣ, които се свалятъ, да падатъ върху здрава земя и да се непредставява никаква опасностъ за работниците, зданията, кѣщите, пѣтищата и потоците води, на повърхността, сир. експлоатацията да се изврѣша тѣй щото безопасността на хората и имотите, които сѫ на повърхността, да не се заплашва;

д) при подземното работение откупникътъ е длѣженъ да оставя нуждното число подпори, за да осигури, зданията и кѣщите, които сѫ на повърхността, тѣй както и пѣтищата и водите;

Тия подпори немогатъ да се намалятъ или съвсѣмъ да се вдигнатъ отъ послѣ, освѣнъ съ разрѣшението на властите и то само тогава, когато се докаже, че това намаление или вдигане нѣма да докара никаква поврѣда на рудницата и на повърхността;

г) при подземното работение да се оставятъ подпори даже и на ония мѣста, на повърхността на които нѣма никакви постройки, жилища, пѣтища, потоци и други полезни води, особено ако испразнените галерии не се засипватъ. Тия подпори трѣбва да сѫ толкова, колкото е нужно, за да се избѣгва срутването на рудницата и да се обезпечва избавянието на работниците въ случай на злонѣщие;

ж) да се подпиратъ съ дѣски, гряди, зидове и съ кѣквѣто и да е други начинъ подземните галерии, гиранитѣ и трапищата, когато земята не е достаточно твърда и да се държатъ въ добро състояние прѣзъ всичкото врѣме, до гдѣто тѣ се употребяватъ;

з) да се взематъ всички възможни мърки за предпазване отъ пожаръ на повърхността на земята и особено въ подземните галерии, като се обръща голъмо внимание на лесно запалителните вещества и особено на тия, които могатъ отъ само себе си да се запалватъ. Последните нетръбва да се натрупватъ никога на голъми грамади;

и) да има при рудниците нужните съчиwa и орждия, за гасение пожаръ и да го държи въ исправно състояние,

к) да се наръди рудницата тъй, щото работниците да могатъ да отиватъ на работата си, да се връщатъ отъ нея съ всичката леснина и безъ всяка опасност. За тая цълъ опасните места тръбва да съ заградени и поне единъ отъ гираните да е съ добри и полегати лъстници, ако съобщението съ вътръшността на рудницата не се държи само чрезъ галереи, но и чрезъ гирани.

л) да се държи сигурно и безопасно проветряване (вентилация) въ всичките части на рудницата, които се посещаватъ отъ работниците, за да може навсякъдъ да има достаточното количество чистъ въздухъ, съразмърно съ числото на работниците и съ естествените испарения на рудницата;

м) да не се позволява на работниците да се доближаватъ до ония части на рудниците, които се предвижда да има вредителни испарения или леснозапалителни газове, преди да бъдатъ тия места прегледани отъ опитни работници или инженери;

н) когато работата е доближила нѣкое място водно или такова, въкоето може да се подозрѣва съществуващето на вредителни газове, тръбва да се испитватъ предварително съ пробиване (зондажъ) мястата, за да се предварда нахлуванието въ рудницата води или газове. Числото и дълбочината на тия пробивания, както и получението резултатъ се забѣлѣзва въ една особна книга;

о) да се употребляватъ въ рудницата предпазителни ламби (de surétié) навсякъдъ дѣто съ окажатъ или дѣто се подозрѣватъ запалителни газове и да се запрѣщава на работниците да ходятъ въ тия места съ обикновелни ламби, съ палички (кибрить), чубучки, цигари, цигарета и пр., които могатъ да подпалятъ испаренията;

п) употреблението барутъ, при работението рудницата, да става съ нуждните предпазвания тамъ дѣто се подозрѣва запалителенъ газъ. Употреблението барутъ да се повѣрява на опитни работници и то само слѣдъ като се узнае добръ, че запалителенъ газъ нѣма на близо и слѣдъ като се отстранятъ всичките излишни работници.

Въ всѣкой случай барутъ тръбва да се запалва съ вещества, които горятъ безъ пламъкъ.

р) да има въ заведението церове и други средства за помагане съразмърно съ числото на работниците, за да може да се дава скоро първата помощъ на болни и ранени въ случаите на нещастие.

с) да не се турятъ на работа въ рудницата жени и момичета никакъ, а момчета по-малки отъ осемнадесетъ годишна възрастъ, нито да се оставятъ да влизатъ въ рудницата работници болни и пияни.

Чл. 9. Откупникътъ е длѣженъ въ края на всяка година да прави планъ на извршените работи въ рудницата, въ размѣръ не по-малко отъ $\frac{1}{1000}$ отъ действителната величина и по единъ преписъ отъ този планъ да испровожда въ Финансовото Министерство.

Този планъ тръбва да съдържа показания за повърхността на рудницата, за зданията, за жилищата, за пътищата, за потоците и за другите замечателни нѣща на тая повърхност.

При плана се прибавятъ още и достатъчно число допълнителни планове на въртикалните отрѣзъци на подземните работи.

Въ случаите, че откупникътъ не представи горѣозначените планове на врѣме, Министърътъ на Финансите му напомнува това задължение, а ако и слѣдъ това той не ги представи, Министърътъ заповѣдва на други лица да направятъ плановете за смѣтка на откупника.

Гиранъ, галерея, и други подобни работи неможе да се направятъ преди да се направи тѣхниятъ планъ.

Чл. 10. Откупникътъ е длѣженъ да пуша въ рудницата всѣкога експертите, които Финансовия Министъръ изпраща да я преглѣдватъ. Той е длѣженъ да имъ представи плановете на рудницата и да имъ дава за придвижване по нея само лица, които сѫ въ течението на работата.

Той държи освѣнъ това особна книга, въ която експертите ще записватъ своите бѣлѣжки върху водението на работите на рудницата.

Чл. 11. Ако откупникътъ не удовлетворява нуждите на населението, индустрията и на търговията за въглища или, ако спре работението на рудницата безъ законни причини, Финансовия Министъръ, слѣдъ като го прикачи да испълни задълженията си, може да земе мърки за експлоатирането рудницата за смѣтка на откупника, ако приканата остане безъ съдѣствие, а нуждата отъ въглища е неотложна.

Ако и слѣдъ повторителна покана откупникътъ не започне въ дадения нему срокъ работението рудницата, или ако я започне, но не съ условената енергия, Министерството задържа за полза на съкровището залога, за който се говори по-долу и започва само експлоатирането рудницата, до дѣто се намѣри по сѫщия редъ други откупници.

Въ тоя случай се съставя актъ за състоянието на рудницата и другите наети съ нея имущества и списъкъ на всичките движими и недвижими вещи на откупникътъ, които сѫ нуждни за експлоатирането рудницата.

Вещите на откупника се задържатъ отъ Министерството и отъ тѣхната стойност по оценение на вѣщи люди, като се извадятъ глобите, ако има такива, остатъкътъ се дава на откупникътъ или на неговите кредитори, ако той е фалиралъ.

Чл. 12. Ако се докаже, че откупникътъ води експлоатирането рудницата тъй, щото се заплашва общата безопасностъ или съществуването на самата рудница, на работниците, на жилищата, на зданията, на пътищата, на полезни води и пр. Финансовия Министъръ му предлага да измѣни въ едно опредѣлено врѣме начина на работението. Ако откупникътъ не испълни заповѣдта на Министра или малко врѣме слѣдъ поправянието си пакъ подпадне въ сѫщата вина, Министра като изслуша експерти, може да спре изпълно или отъ части работението рудницата и да опредѣли условията, подъ които експлоатирането може отъ ново да се почне. Въ сѫщото врѣме той преслѣдва откупника за неиспълнението поемните условия.

Ако и слѣдъ това откупникътъ подпадне въ сѫщите грѣшки, или ако той не вземе предписаните отъ компетентната властъ предпазителни мърки, контракта може да се обяви за оишоженъ и залога да се задържи за полза на държавното съкровище.

Въ случаите на предстояще бѣдство Финансовия Министъръ взема немедлено нуждните мърки за отстранението му, като повѣрява тѣхното испълнение на нуждното число вѣщи люди.

Разносите, които послѣдватъ въ такъвъ случаи, сѫ за смѣтка на откупника.

Чл. 13. Като гаранция за испълнение на задълженията си откупникътъ ще вложи въ Народната банка залогъ . . . лева въ звонка монета, за които ще получава лихва по 3 на сто на година. Този залогъ може да бѫде и въ държавни цѣнни книги или въ движими имоти съгласно съ устава на Българската Народна банка.

Залога ще се повърне на откупникътъ само слѣдъ истичанието на срока на концесията и ако откупникътъ е испълнилъ всичките задължения спрямо държавата.

Чл. 14. Въ случаите на нещастие въ рудницата и на тѣжко нараняване или убиване на работници откупника е длѣженъ тозъ часть да земе нуждните полицейски мърки и въ сѫщото врѣме и да увѣдоми за това Финансовия Министъръ.

Той е длѣженъ да направи сѫщото и когато станалото нещастие заплашва безопасността на повърхността на рудницата, застрашава сѫществуванието на рудницата и на работниците или въспира удовлетворяването на нуждите

на населението, търговците и фабрикантите за камъни въглища.

Чл. 15. Нарушенията на настоящите поемни условия се наказват съ глоба от . . . до . . . лева, споредъ тежестта на нарушенето.

Глобата се удвоява въ случай на повторение на нарушенето.

Тия глоби съ отдало отъ гражданско искове, които може да се възбудятъ противъ откупника за нарушение поемните условия.

Ако въ нѣкое нещастие загинатъ или съ тѣжко ранятъ работници и се докаже отъ анкетата, която се направи за изследванието, че нещастието е причинено отъ несоблюденето нѣкои постановления на поемните условия, откупника е длѣженъ да заплати обезщетението на пострадавшите или на тѣхните фамилии.

Въ случай, че не се постигне споразумение за размѣра на обезщетението между откупника и пострадавшите лица, тоя размѣръ се опредѣля по размѣра на заплатата и на поврежданието на пострадавшите лица отъ една комиссия, която Финансовото Министерство ще назначи. Тая комиссия ще издаде рѣшението си, слѣдъ като изслуша и двѣтѣ страни. Въ всѣкий случай обезщетението не може да надмине половината отъ заплатата на работника и ще трае до срока на контракта за експлоатацията на рудницата.

Рѣшението на комиссията обаче не лишава пострадавшите отъ правото да се обрѣщатъ къмъ сѫдилищата въ случай, че останатъ незадоволни отъ него.

Чл. 16. Откупникътъ е отговоренъ за поврѣдите, които станатъ по слѣдствие на експлоатацията рудницата върху повърхността на земята, безъ да се глѣда, ако е било работено или не, подъ поврѣдената земя.

Чл. 17. Откупникътъ не може да се откаже отъ експлоатирането рудницата, преди истичанието на условия срокъ, освѣнъ ако извѣсти Министра три мѣсяци по-рано.

Въ тоя случай залогъ се задържа въ полза на съкровището.

Чл. 18. При свършването на условияния срокъ, сѫщо и при напуштане рудницата преди срока, откупникътъ не трѣбва да поврѣждатъ най-малко рудницата.

Той е длѣженъ да остави на мястата сълбите, подпорките, заградите, тѣй както тѣ съ сѫществували презъ времето на работението. Той може да усвои само извадените въглища.

Ония принадлежности на откупника, движими и недвижими имѣща, които съ нуждни на рудницата, се задържатъ отъ Финансовия Министръ по оценение отъ вѣщи люди.

За работите на рудницата, които откупникътъ е направилъ за експлоатирането ѝ, като галарейтъ, гиранитъ и подпорките съ дъски и гряди, и пр. на откупника не се плаща нищо.

Чл. 19. Слѣдъ истичанието на срока откупникътъ ще има при условия предпочтение отъ другите конкуренти на следующите търгове, ако е испълнилъ точно условията на контракта си.

Ако рудницата се отдаде на друго лице било защото послѣдното при равни гаранции представи на съкровището по-голѣми сгоди, било защото откупникътъ е напустналъ рудницата или защото правителството оишожило контракта му, новия откупникъ е длѣженъ да вземе срѣщу една сума, която ще се опредѣли отъ експерти, движимите и недвижимите имѣща на предишния откупникъ при рудницата, които Финансовия Министръ задържалъ. Той е длѣженъ такождѣ да обезщети предишния откупникъ и за постройките направени отъ него, които той може да употреби въ своя полза, съ исключение на работите на рудницата, сир. подпорките, гираните, галерите и пр. Смѣтките си по тия работи новиятъ откупникъ трѣбва да исключи преди приеманието рудницата. По-рано отъ това време той може да приеме рудницата само, ако внесе единъ залогъ като гаранция за смѣтките.

Чл. 20. Распри между правителството и откупникътъ по експлоатацията на рудница за камъни въглища се разглеждатъ и решаватъ отъ надлѣжните Български сѫдилища.

ВѢДОМОСТЬ

за произшествията, които сѫ станали въ Княжеството презъ мѣсецъ януари 1883 година.

№. по рѣдѣгъ	Название на окръжията	Убити		Наранени		Самоубити			Понижение за самобойство	Намърбии мъртви тѣла	Удавки	Пропаданіе безъ вѣтъ	Обире и кражби		Порой, градобитина и наводнение		Пожари		Бури и корабокрушения		Изнасилвани						
		Умислено	случайно	Умислено	случайно	съ обѣсване	съ отроване	съ фрѣжие и др. средства					издѣлени	Отъ диви зверове	издѣлени	Пагуба	издѣлени	Пагуба	издѣлени	Пагуба	издѣлени	человѣци	параходи	кораби	води		
1	Софийско . . .	1	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	1	7	31,950	—	—	—	—	7	2,410	—	—	—	—	—	
2	Търновско . . .	2	3	2	1	—	—	—	1	—	—	—	—	3	450	—	—	—	—	2	1,020	—	—	—	—	—	
3	Русенско . . .	—	1	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	3	500	—	—	—	—	1	200	—	—	—	—	—	
4	Варненско . . .	—	1	6	1	1	—	—	1	—	2	—	2	6	884	30	—	—	—	2	300	—	1	1	5	1	1
5	Видинско . . .	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	5	2,178	—	—	—	—	1	1,662	—	—	—	—	—	
6	Шуменско . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	1	—	4	306	—	—	—	—	2	70	—	—	—	—	1	
7	Кюстендилско . .	1	—	4	1	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	2	192	—	—	—	—	—	
8	Вратчанско . . .	—	2	1	1	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	8	966	—	—	—	—	—	
9	Плѣвненско . . .	—	—	6	1	—	—	—	1	—	—	—	—	2	1,140	—	—	—	—	6	955	—	—	—	—	1	
10	Силистренско . .	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	1	—	2	3,100	—	—	—	—	1	100	—	—	—	—	—	
11	Ломско	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	2	2,924	—	—	—	—	2	372	—	—	—	—	—	
12	Разградско . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	1	—	—	—	—	—	1	100	—	—	—	—	—	
13	Севлиевско . . .	2	—	—	—	1	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	3	220	—	—	—	—	—	
14	Свищовско . . .	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	19,200	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Всичко .		6	7	21	9	5	—	3	—	9	4	2	1	35	43,432	30	—	—	—	37	27,767	—	1	1	5	3	3

СПИСЬКЪ

на лъкарите, на които е позволено да вършатъ лъкарска практика въ Княжеството, 16 феврарий 1883 год. № 52.

No. по редъ	Име и фамилия	Гдѣ живѣ
1	Агеластосъ Анастасъ	Въ Руссе
2	Антоновъ Стать	" Търново
3	Апостоловъ Алеко	" Рарна
4	Атанасиевъ Сергий	" "
5	Бърновъ Алексий	" Шуменъ
6	Барбаръ Игнатъ	" София
7	Бисеровъ Паскалъ	" Руссе
8	Беронъ Василий	" Търново
9	Брадель Йорданъ	" София
10	Баталико	" "
11	Вартанъ	" Берковица
12	Василиевъ Николай	" Варна
13	Валенда Баптистъ	" "
14	Василияди Георгий	" Дубница
15	Верби Ефимий	" Е. Джумая
16	Ванковъ Лука Ивановъ	" Шуменъ
17	Вълковичъ	" София
18	Гейзеръ Робертъ	" Шлѣвенъ
19	Гължбовъ Димитръ	" Варна
20	Головина Анастасия	" София
21	Голинский	" Провадия
22	Граматовъ	" Шуменъ
23	Голштейнъ	" Руссе
24	Голберъ Абрамъ	" Самоковъ
25	Гrimmъ Иванъ Василиевичъ	" София
26	Грацианский Александръ	" Габрово
27	Гелберъ	" Видинъ
28	Голишевский	" Радомиръ
29	Димитровъ	" Елена
30	Драгановъ З. Ж.	" Силистра
31	Друмовъ Алексий	" Плѣвенъ
32	Добреско Иванъ	" Кюстендилъ
33	Енчевъ Иванъ	" Силистра
34	Желѣзковъ Младенъ	" Видинъ
35	Жанъ Л. Апери	" Горня-Орѣховица
36	Зимбилиевъ Стерю	" София
37	Залотовичъ Георгий	" "
38	Залотовичъ Любомиръ	" "
39	Зоринъ	" Вратца
40	Иларионъ Руссо	" Горня-Орѣховица
41	Игнатиевъ	" Варна
42	Калевичъ Димитръ	" София
43	Казацкий Параскева Христ.	" Ломъ-Паланка
44	Калпакловъ Михайлъ	" Търново
45	Кувара	" Варна
46	Кушинъ	" София
47	Кинзбергъ Йосифъ	" Самоковъ
48	Лазариди Константинъ	" Трѣнъ
49	Любеновъ Йосифъ	" Кюстендилъ
50	Мартиновъ Наумъ	" Радомиръ
51	Мессеръ Емануилъ	" София
52	Михайловский Стоянъ	" Силистра
53	Макри Димитръ	" Разградъ
54	Мирковъ Савва	" София
55	Молловъ Димитръ	" "
56	Малохадесь Георгий	" Варна
57	Минчовичъ Палтели	" София
58	Ностъ	" Добричъ
59	Оксъ Борисъ	" Руссе
60	Пановъ Ивановъ	" София
61	Пенковъ Иванъ	" Руссе
62	Полуектовъ Димитръ	" София
63	Павловичъ Димитръ	" Свищовъ
64	Парушевъ Димитръ	" Шуменъ
65	Пенчевъ Стефанъ	" Търново
66	Попеско Георгий	" Добричъ
67	Петровичъ Младенъ	" Видинъ
68	Наазовъ Кирилъ	" Самоковъ
69	Петровичъ Петръ	" София
70	Понтора Людвикъ	" Севлиево
71	Пискюлиевъ Ангелъ	" Варна
72	Пешковичъ Яковъ	" Шуменъ
73	Пановъ Вичо	" Варна
74	Пападопуло Василий	" Ловечъ
75	Рачовъ Андрей	" София
76	Роа	" Руссе
77	Радославовъ Стоянъ	" "
78	Рещенко Левкадия	" Свищовъ
79	Сарафовъ Георгий	" Руссе
80	Селвелиевъ Панаиотъ	" Видинъ
81	Славковъ Иванъ	" "

№. по редъ	Име и фамилия	Гдѣ живѣ
82	Стойковъ Иванъ	Въ Елена
83	Сарияновъ Бедросъ	„ Ловечъ
84	Станкевичъ	„ Ряхово
85	Султановъ Димо Ивановъ . .	„ Габрово
86	Тодоръ Ивановъ	„ Ески Джумая
87	Тошковъ Стефанъ	„ Севлиево
88	Тюриковъ	„ София
89	Христовъ Алексий	„ Търново
90	Хубаумъ Карлъ	„ София
91	Христовъ Загорский	„ „
92	Цачевъ Минчо	„ „
93	Челжковъ Маринъ	„ Разградъ
94	Черенъ Савва	„ Видинъ
95	Черневъ Атанасъ	„ Руссе
96	Шмаровъ Трифонъ	„ Плѣвенъ
97	Шишмановъ Асѣнь	„ София
98	Янопуло Георгий	„ Видинъ
99	Рѣшетина Петровна Мария .	—
100	Радевъ Желю	Варна

Ветеринарни лъкари:

101	Вознесенский	Въ Шуменъ
102	Калнингъ	" "
103	Нейманъ	" София
104	Рассъ	" "

З ж б н и л ъ к а р и :

105 | Мушлеръ Игнатий | Въ София

Лѣкари които иматъ право за практикуване медици-
ната, нѣ отсѫтствува врѣменно изъ Княжеството.

106	Атанасовичъ	Въ Букарецъ
107	Бочаровъ Стаданъ	„ С. Петербургъ
108	Бассановичъ Иванъ	„ Россия
109	Боевъ Гавриилъ	„ „
110	Догановъ Стоянъ	„ Источна-Румелия
111	Краузе Германъ	„ Германия
112	Надхерни	„ Австрия
113	Радевъ Желю	„ Паризъ
114	Тъпчилешовъ Христо	„ Россия
115	Фойницкий	„ „
116	Чобановъ Христо	„ Liège
117	Юриевъ	„ Ромжния
118	Филипповичъ	Неизвѣстно

Първообразното подписалъ: Генералъ Инспекторъ по Санитар-
ната Часть и Предсѣдатель на Медицинский Съвѣтъ,
Лейбъ-Медикъ Д-ръ Гриимъ.
И. Д. Секретарь Д-ръ Г. Залотовичъ.

По Министерството на Общите Сгради, Земеделието и Търговията.

ПРИКАЗЪ

Съгласно съ рѣшението на Народното Събрание да станжтъ изучванията за желязнопожтната линия Свищовъ— София—Кюстендилъ, поручвамъ на желязнопожтния отдѣлъ подъ прямото управление на господина Харовера да пристъпи незабавно къмъ всичкитѣ работи по изучванията, както полскитѣ тѣй и кабинетнитѣ. За тѣзи цѣль, предлагамъ на господина Харовера да ми представи тутакси за утвърдение условията на всичкитѣ служащи, които трѣбва да се повикатъ за полскитѣ работи, да имъ распределатъ работата и да направи всичкитѣ нужни распорѣждания за успѣшния ходъ на работитѣ. За главно основание въ предстоящата работа, трѣбва да служатъ рѣшенията на съставената подъ мое предсѣдателство техническа комиссия, а въ всичкитѣ случаи когато желязнопожтния отдѣлъ срѣщне нѣкои недоразумѣния, предлагамъ на началника му да се обрьща до мене за понататъшно разглѣдване отъ комисията.

София, 10 марта 1883 год.

Подписалъ: Управляющій Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията:

Князь М. Хилковъ.

ПРИКАЗЪ

№ 5

За първоначалните работи по изучванията на железнопътната линия Свищовъ—София—Кюстендилъ назначават се въ расположението на железнопътния отдѣлъ отъ 11-й текущий мартъ, привременно и поволенъ наемъ съ мъсечна заплата слѣдующите лица: Инженеръ Бодини Луиджи съ 625 л. на мъсецъ; инженеръ Г. Прошекъ съ 625 л. на мъсецъ; техникъ Петровъ съ 400 л. на мъсецъ, и инженеритъ Богомилъ Цанковъ и Будикъ, които служиха въ Министерството на Обществените Сгради, и на които длъжностите се упраздниха по новия бюджетъ, съ заплата, която съ получавали по-преди. Писмоводителъ Г. Мариновъ съ 300 лева; Д. Ангеловъ съ 200 лева, и Г. И. Неделаръ съ 150 лева.

София, 10 мартъ 1883 г.

Подписанъ: Управляющият Министерството на Общите Сгради, Земедѣлието и Търговията:

Князъ М. Хилковъ.

По Военното Вѣдомство.

ПРИКАЗЪ.

№ 66.

Кюстендилски окръженъ военски начаљникъ Майоръ Краузе на 20 февруари арестовалъ за 6 часа съ приставление на часовий, опълченецъ, предсъдателя на мъстния окръженъ съдъ Капанова, който безъ да глѣда на штрафовете, които му съ се налагали, упорито се е отклонявалъ да се явява на назначените за опълчението учения. — Като признавамъ на пълно за правилни дѣйствията на Майора Краузе, основани на точния смисъл на чл. 21 „Закона за Народното Опълчение“, считамъ за нуждно въ сѫщото време да обръна вниманието на г-да окръжните военски начаљници, къмъ ония затруднения и задържки въ дѣлопроизводството въ присъствието на опълченци, занимащи, както опълченца Капанова, длъжности въ мъстната администрация.

Като имамъ предъ видъ, че и за напредъ, помежду чиновниците могатъ да се намѣрятъ такива, които не съзнаватъ лежащата на тѣхъ общогражданската длъжност да защищаватъ своето отечество, и които нежелаятъ да се подчинятъ на „Закона за Народното Опълчение“, предписвамъ на г-да окръжните военски начаљници такива да да не ги арестуватъ, като се ползватъ отъ предоставената имъ властъ, преди да получатъ предварително моето за това рѣшение.

София, 29 февруари 1883 год.

Подписанъ: Военният Министъ отъ Генералният Штабъ, Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

Съ приказъ подъ № 63 отъ 3 мартъ т. г. Негово Височество изволи да награди съ „знакъ за отличие на Военни орденъ“, солдатски сребъренъ кръстъ, бившия опълченецъ отъ 3 дружина Симеона Монова, за храбростъ показана въ миналата война.

Отъ Министерството на Финансите.

ОКРЪЖНО

№ 4820.

Господину Шумненскому окръжному управителю и до Г.г. окръжните управители за свѣдѣніе и надлѣжно испълнение.

Съ особено удоволствие посрещнахъ извѣстието, отъ което се научихъ, че до края на истекшия мъсецъ февруари вий сте сполучили да съберете всичкия окладъ на миньлогодишния поземеленъ данъкъ, длъжимъ отъ населението на повѣренния вамъ окръгъ въ размѣръ 670,000 лева. При мудрото и нередовното въобще събиране на

прямитѣ даждия, горното съобщение относително до исплащанието на цѣлата сума на поземелния налогъ въ държавното съкровище показва, че тамъ, дѣто администрацията е будна и въодушевена съ добросъвестно испълнение на служебните си обязанности, тамъ тя е въ възможностъ да достигне най-блѣскави успѣхи даже и въ такива трудноиспълними предприятия, като искарване даждията отъ населението. По поводъ на това и предъ видъ на заслугите, които въ това отношение е направила администрацията на Шумненския окръгъ, обявявамъ ѝ своята искренна благодарность и призовавамъ представителите на другите окръжия да послѣдватъ примѣра на Шумненската администрация и да се погрижатъ за поскорошното събиране на налогите и въ подвѣдомствените тѣмъ окръжия.

София, 10 мартъ 1883 година.

Управляющият Министерството: Ф. Бурмовъ.

Главенъ секретарь: Д. Поппъвъ.

Началникъ на отдѣлението: С. Караджовъ.

Отъ Министерството на Вѣтрешните Дѣла.

ОКРЪЖНО

№ 1368.

До Г. г. окръжните управители и Софийския градоначалникъ.

Извѣстно ви е, господине управителю, че миньлата 1882 година както пенсииятъ така и пособията на поборнициятъ съ се отпускали по една и сѫщата статия на бюджета. Обаче въ бюджетъта за тек. 1883 год. тѣзи статии съ раздѣлени, сир. за пенсииятъ има една статия, а за пособията друга; слѣдователно съгласно съ законъта за бюджета, ще се издаватъ отдѣлни парични искания, както за пособията така и за пенсииятъ. Вслѣдствие на това предлагамъ ви, господине управителю, щото въ бѫдѫщъ, при исканието пари за пенсииятъ и пособията на поборнициятъ, да се придържатъ о слѣдующий редъ: 1) за пособия на поборнициятъ да се иска, както и миньлата година, авансъ въ размѣръ за да може да се оправдае най-много въ два мъседи; 2) колкото за пенсииятъ на поборнициятъ, то заедно съ трѣбователните вѣдомости за съдържанието на служащите въ разните учреждения лица да се представлява особенъ списъкъ, въ видъ на трѣбователна вѣдомостъ, и за пенсионерите съ указание: името на пенсионерина, сумата, която му слѣдва да се плати въ годината, колко му се слѣдва да плати въ мъсецъ и др. на свидѣтелството, съ което му е разрѣшена пенсията.

София, 8 мартъ 1883 година.

Министъ Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Началникъ на отдѣлението: А. С. Ивановъ.

ПОПРАВКА. Въ 13 брой на Държавенъ Вѣстникъ т. г. на първата страница въ закона за „отчетността по бюджета“ на вторий стълбецъ въ заглавието на втората глава е погрешно напечатано за расходния бюджетъ вмѣсто за приходния, което молимъ да се поправи.

Тази погрешка е пропусната и въ отдѣлната брушута въ която е напечатанъ този законъ.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ АГЪЛЪ.

Шуменъ, 6 мартъ 1883 год.

Г-ну Министру на Просвѣщението,

Днесъ, въ недѣля на православието, въ църква стана споменъ за църковно-училищните благодѣтели. Въ врѣме на службата пѣ съ пѣвческия хоръ, управляемъ отъ учителя на пѣнието въ педагогическото училище Тарасевича. Отъ страна на множеството народъ поднасямъ благодарностъ на Министерството на Просвѣщението за въвеждането на хоровото църковно пѣнне.

Предсъдателъ на Шумненското църковно настоятелство:

Илия Мариновъ.

Отъ Върховният Кассационенъ съдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 49.

Углавното отдѣление на Върховният Кассационенъ Съдъ обявява за знание на интересуващи се стърни и лица, че въ сѫдебните му засъдания презъ идущий мѣсецъ априли т. г. ще се разглѣдватъ слѣдующи съдъ.

На 1-й априлъ угловното дѣло №. 38 по описа, на Джифаре Абасъ Персианъ и Андрика Ширкада изъ г. Варна, обвиняемъ въ продаване ексикъ тютюнъ на пакети (отложено отъ 25 февруарий).

Въ сѫщия денъ угловното дѣло №. 39 по описа, на Антонъ Николовъ, Михаилъ Георгиевъ, Станю Митовъ, Петър Георгиевъ, и Никола Димовъ изъ с. Юшенилъ, Добричка околия, обвиняемъ въ кражба на два вола отъ Мехмедъ Курооглу, изъ с. Кочакъ, Варненска околия (отложено отъ 25 февруарий) и

Углавното дѣло №. 40 по описа на Иванъ Рабевъ изъ градъ Охридъ (въ Македония), живущъ въ г. Кюстендилъ, обвиняемъ въ убийство на единъ турски съдатинъ (отложено отъ 25 февруарий).

На 5 априли угловното дѣло №. 109 по описа на Христе Георгиевъ Мандовъ изъ г. Самоковъ, обвиняемъ въ убийство на Екатерина Янакиева и тритъ ѝ дѣца изъ г. Самоковъ.

Въ сѫщия денъ угловното дѣло №. 116 по описа на Дончо Тодоровъ изъ Търново, обвиняемъ въ кражба на пари отъ Маргаритъ Добревъ изъ сѫщия градъ.

На 8 априлъ угловното дѣло №. 63 по описа на Мекишли Мехмедъ Бей и Али Риза Саджковъ, изъ г. Търново, обвиняемъ въ клевета отъ Никола X. Тодоровъ изъ сѫщия градъ, и

Углавното дѣло №. 66 по описа, на Хафжъ Реджепъ Хюсейновъ изъ г. Свищовъ, обвиняемъ отъ Свищовското окрѫжно управление въ укриване тютюнъ отъ записванието.

На 12 априлъ угловното дѣло №. 67 по описа на Хаджи Али Салиевъ изъ с. Копуджи-Махале, Провадийски окрѫгъ, обвиняемъ отъ Бекиръ Курдовъ изъ сѫщето село въ престъпление предвидено въ 197 членъ отъ оттоман. наказ. законъ.

Въ сѫщия денъ угловното дѣло №. 68 по описа, на Кънчо Симеоновъ, бившият кметъ въ с. Ново-село, Търновски окрѫгъ, обвиняемъ въ биение и запирание Славча Георгиева изъ сѫщото с. и

Углавното дѣло №. 69 по описа, на Костантинъ Атанасовъ, Проданъ Андреевъ и Георги Николовъ изъ село Сържиларъ, Тутраканска околия, обвиняеми въ непослушание кметските заповѣди, вироглавство, самоуправство и убийство.

На 22 априлъ угловното дѣло №. 70 по описа, на Ахмедъ Мехмедовъ изъ г. Свищовъ, обвиняемъ въ умишленно укриване тютюнъ отъ записванието.

Въ сѫщия денъ угловното дѣло №. 71 по описа, на Петър Апостоловъ изъ г. Провадия, обвиняемъ въ злоупотребление 15 кила правителственни храни, дадени десятокъ отъ Константинъ Жековъ, Колю Юрнаковъ, Мариона Димчова и Пею Стояновъ, изъ с. Гулица, Провадийски окрѫгъ, презъ 1880 година, какато споменатия Апостоловъ билъ контролъръ за десятока, и

Углавното дѣло №. 72 по описа, на Атанасъ Стамбуловъ изъ Търново, обвиняемъ въ нападение чрезъ Вѣстникъ „Братство“ Севлиевски окрѫженъ управител и мѣстните полицейски власти.

На 26 априлъ угловното дѣло №. 73 по описа, на Дончо Георгиевъ Чолаковъ изъ с. Златарица, Търновски окрѫгъ, по обвинение му предвидено въ чл. 15 отъ закона за печата.

Въ сѫщия денъ угловното дѣло №. 74 по описа, на Соколь Харизановъ изъ с. Долна-Глотовица, Радомирска околия, обвиняемъ въ непредмишленно убийство на Тоне Георгиевъ изъ сѫщото село, и

Углавното дѣло №. 75 по описа, на Недѣлко Николовъ изъ с. Сържиларъ, Тутраканска околия, обвиняемъ въ биение Юрана дѣду Василиева изъ сѫщото село.

София, 9 марта 1883 година.

Секретарь: Н. Беневъ.

Шуменски окрѫженъ упр. съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 520.

Шуменски окрѫженъ управителъ съвѣтъ дава подъ наемъ съ акционенъ търгъ правителствената мѣра, която се намира при селото Буланжъ подъ име „Кабиюкъ Ключукъ Мара“ и обема едно пространство около 5000 дюлюма.

Търгътъ започва отъ днесъ и ще се довърши окончателно на 9 априли.

Наддаванието става всѣкой денъ освѣтъ въ празничните дни въ залата на окрѫженъ съвѣтъ, дѣто ще се узнаятъ и условията.

Шуменъ, 2 марта 1883 година.

Предсѣдателъ на окрѫженъ съвѣтъ: Т. Яневъ.

Чл. секретарь: Тодоръ Д. Поповъ

1 - (295) - 3

Вратчанско град. общинско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 127.

Вратчанско градско общинско управление обявява на всички интересуващи се, че на 26-и мартъ т. г. на основание постановлението ст. 40 10-и минали Септемврий 1882 год. ще се продава въ зданието на Вратчанско градско общинско управление на публиченъ търгъ градски дребни храни количеството, на които се означава, както следва, отъ деветдесетъ до 105 хиляди ока кукурузъ, 9,000 до 9,500 ока овесъ, отъ 18=21,000 ока ичимикъ, условията на търговете съ следующи: а) продаванието градските храни почнува отъ 26-и мартъ и продължава до 28-и мартъ включително, но ако следъ включванието търговете се явятъ нѣкой конкурентинъ, който въпродължение на 24 часа т. е. до 29-и мартъ въ 5 часа послѣ пладнѣ би наддалъ 5% върху нѣкоя отъ храните градски, търговете за наддадените храни се подновяватъ на следующия денъ, сирѣчъ на 30-и мартъ въ 9 часа сутринта, и се закриватъ въ три часа послѣ пладнѣ; съ възлагане връзъ оногова, цѣнитъ на когото се най-вигодни за градското управление, б) и търговете се считатъ за окончателни; в) търговците се задължаватъ да приематъ купените имъ храни въ градътъ Вратца, а за по-нататъкъ да си го привозватъ на своя собственна смѣтка; г) Вратчанско градско общинско управление се задължава да предаде продадените на търговците храни отъ 1-и априли т. г. до 30-и май, и д) исплащанието ще става по следующия начинъ: петъ дено сълѣдъ сключванието контрактъ, ку-пувачите плащатъ въ български левове или рубли, рубль четвъртата част отъ стойността на купените храни, и щомъ приематъ първата четвърть, предплащатъ за втората и т. н. но това имъ дава право да предявятъ иска за обезщетене, въ случай, че поне предвидени причини общинското управление не би можало да предаде контрактираното количество, търговците се задължаватъ да водятъ смѣтките си по приеманието храните, като за всѣки пътъ отдельно ще предаватъ расписка колко сѫ приели.

Вратца, 18 февруарий 1883 година.

Кметъ: Ц. Ангеловъ.

И. д. секретарь: Д. Кръстювъ.

1 - (162) - 1

Ломски окрѫженъ управител. съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 275.

Ломски окр. управ. съвѣтъ съ настоящето си обявява за знание, че отъ преди нѣколко време се намира безъ стопани (юва) слѣдующи добичета:

а) въ селото Душилница, (Ломска околия) единъ конь, съ длака червена, десното му ухо цѣпено, съ единъ заденъ кракъ патарестъ на 3 години, и

б) въ селото Габровница (Кутловска околия) единъ волъ, длака бѣла, десното му ухо цѣпено, рози прави напредъ на 5 години.

Притежателите на тия добичета сѫ длѣжни отъ днесъ най-късно до 20-и идущий мартъ да се явятъ въ канцелариите въ съвѣта снабдени съ нуждните имъ свидѣтелства за право собственность за да имъ се отدادятъ.

Въ противенъ случай ще се продадатъ за въ полза на хазната.

Ломъ, 22 февруарий 1883 година.

Предсѣдателъ: А. Ивановъ.

За секретарь: М. Стефановъ.

1 - (152) - 1

Вратчански окрѫженъ управ. съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 366.

Вратчански окрѫженъ управителъ съвѣтъ, чрезъ настоящето чество има да обяви на почитаемата публика, че въ селото Кнежа, Орѣховска околия, се намиратъ безъ стопани (юва) слѣдующи животни, а именно:

1) една крава десетъ годишна, косъмъ бѣлъ, безъ особни бѣлѣзи, заедно съ едно теле косъмъ чернъ, и

2) едно тормакинче женско двѣ годишно, косъмъ възъ вранъ, въ десното ухо цѣпоуху, въ заднитѣ крака патаного, на челото и опашата по малко бѣло.

За това ония г-да, които сѫ изгубили горѣпоменжитѣ животни приканватъ се да се явятъ отъ днесъ до 16 идущий мартъ 1883 г. въ канцелариите на съвѣта и докажатъ за тѣхна собственность, като бѫдатъ снабдени съ свидѣтелство отъ надлѣжната община, иначе съвѣтъ ще ги продаде съ наддавателъ търгъ за въ полза на правителственото съкровище.

Вратца, 21 февруарий 1883 година.

Предсѣдателъ: К. И. Анковъ.

Чл. секретарь: А. Д. Печениковъ.

1 - (250) - 1

Отъ военното училище.

ОБЯВЛЕНИЕ

Желаещите да постъпятъ въ техническото отдѣление на Негово Височество военно училище трѣбва да подаватъ прошение (като приложатъ при него кръстителното си свидѣтелство) въ писалището на училището до 1-й май.

Отъ това число се започеватъ приемнити и спити на ученици, които сѫ свършили пъленъ курсъ отъ 3-й класъ на трикласнитъ училища.

Програмитъ за испитанията се намиратъ въ писалището на училището.

Началникъ училища, Генералнаго штаба:

Полполковникъ Ремлимгенъ.

3—(274)—6

Видински окръженъ управителенъ съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 116.

Видински окръженъ управителенъ съвѣтъ обявява за всеобщо знание, че на 15 ид. марта въ канцеларията му ще се произведе окончателенъ лизитационенъ търгъ за продажбата на останъжлия желъзенъ материалъ отъ една машина за вършилка или косидба.

Г-да желаещите да го зематъ, се умоляватъ да присъствуватъ на уреченото време на търгътъ.

Видинъ, 16 февруари 1883 година.

Предсѣдателъ: Е. Каменовъ.

За чл. секретаръ: Г. Георгиевъ.

2—(215)—2

Отъ главната распоредителна комисия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№. 3.

Главната распоредителна комисия обявява, че търговетъ, които бѣха назначени на 7 того марта и обявленни въ 17, 18, 20, 21 и 22 брой на „Държавенъ Вѣстникъ“ като не състояха, отлагатъ се и съгласно 32 членъ отъ закона за публичните търгове, ще бѫдатъ произведени нови търгове (переторжка) за сѫщите предмѣти на 28 марта въ 10 часа сутреньта въ управлението на началника отдѣла.

Предсѣдателъ на комисията подполковникъ: Станицкий.

Дѣловодителъ поручикъ: Атанасовъ.

1—(313)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

Честь имамъ да извѣстя на почитаемата публика, че отварямъ въ г. Руссе

АДВОКАТСКО ПИСАЛИЩЕ

улица Флотска, №. 4200,

и предлагамъ услугите си за всѣнанѣвъ родъ процеси.

За консултации приемамъ всѣки работенъ день отъ часа 4 до 6 подиръ обѣдъ.

Руссе, 5 марта 1883 година.

Докторъ на правото: В. Хр. Радославовъ.

1—(301)—6

ОБЯВЛЕНИЕ

Подписанъ честь имамъ да извѣстя на публиката, че отъ 10 марта 1883 година се отваря добитъченъ търгъ въ г. Бѣла (Русенско окръжение), който ще става въ всѣка недѣля отъ пладнѣ до пондѣлникъ до пладнѣ.

Кметъ: Иванъ Поповъ.

2—(264)—3

ТАБЛИЦА

ЗА

Тръгванието и пристигванието на пощите въ Софийската телеграфо-пощенска станция.

Тръгва	Дни	Време на тръгванието			Пристигва	Дни	Време на пристигванието		
		часъ	м.	врѣме			часъ	м.	врѣме
За вѫтрѣшността на Княжеството прѣзъ Плѣвенъ . . .	{ Понедѣлникъ Четвъртъкъ Сѫбота	12	—	пладнѣ	Отъ вѫтрѣшността на Княжеството прѣзъ Плѣвенъ . . .	{ Понедѣлникъ Срѣда Петъкъ	9	40	рано
За западна Европа и западната часть на Княжеството прѣзъ Ломъ	{ Недѣля Срѣда Петъкъ	10	—	рано	Отъ западна Европа и западната часть на Княжеството прѣзъ Ломъ	{ Понедѣлникъ Срѣда Сѫбота	12	10	пладнѣ
За источна Европа и источната часть на Княжеството прѣзъ Ломъ	Понедѣлникъ	8	—	вечеръ	Отъ источна Европа и источната часть на Княжеството прѣзъ Ломъ	{ Петъкъ	4	10	рано
За Цариградъ прѣзъ Варна	{ Понедѣлникъ Четвъртъкъ	12	—	пладнѣ	Отъ Цариградъ прѣзъ Варна	{ Понедѣлникъ Петъкъ	9	40	рано
За Турция и Румелия прѣзъ Ихтиманъ	{ Вторникъ Срѣда Петъкъ Недѣля	1	—	вечеръ	Отъ Турция и Румелия прѣзъ Ихтиманъ	{ Понедѣлникъ Вторникъ Срѣда Петъкъ	12	—	пладнѣ
За Трънъ, Брѣзникъ, Радомиръ, Самоковъ, Дупница и Кюстендилъ	{ Понедѣлникъ Петъкъ	8	—	вечеръ	Отъ Трънъ, Брѣзникъ, Радомиръ, Самоковъ, Дупница и Кюстендилъ	{ Понедѣлникъ Четвъртъкъ	8	—	вечеръ
За Сърбия прѣзъ Царибродъ	{ Вторникъ Петъкъ	8	—	вечеръ	Отъ Сърб. прѣзъ Царибродъ	{ Срѣда Сѫбота	9	—	вечеръ

Движеніе на параходите въ Ломъ.

Параходитъ за нагорѣ:

Четвъртъкъ час. 7 м. 40 рано
Понедѣлникъ " 6 — " "
Сѫбота " 6 — "

Влиза въ дѣйствие 7/19 Мартъ 1883 година.

Параходитъ за надолу:

Вторникъ
Петъкъ
Недѣля } часа 3 м. 30 вечеръ